

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112233279
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1112233279.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: Západoslovenská distribučná, a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO : 36 361 518, proti žalovanej: B. H., X.. XX.X.XXXX, L. G. XXX/XX, V., zastúpená: Mgr. et. Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom, o zaplatenie 1 381,40 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.02.2018, č.k. 14C/48/2013-141, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.09.2018 č.k. 14C/48/2013-169, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobcovi sa proti žalovanej priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 381,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 28.02.2011 až do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu (výrok II).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 39 ods. 1,2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon č. 656/2004 Z.z.“), § 1 vyhlášky MH SR č. 154/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny (ďalej len „vyhláška“). Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých dôkazov vykonaných v rámci dokazovania v predmetnej veci mal za preukázané, že žaloba je dôvodná. Z predložených listinných dôkazov, a to protokolu o zistení neoprávneného odberu zo dňa 27.04.2011 vyvodil, že došlo k neoprávnenému odberu elektriny z odberného miesta H. X. X Y. L. s tým, že odberné miesto bolo pripojené bez platnej zmluvy. Z protokolu bolo zistené, že boli vykonané opatrenia a to spísaný protokol s fotodokumentáciou a demontáž elektromera. Na základe tohto protokolu žalobca vyčíslil škodu, ktorá mu vznikla neoprávneným odberom elektriny a stanovil ju na sumu 1 381,40 eur. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd prvej inštancie argumentáciu žalovanej, že neuznáva žalovanú sumu a že nehnuteľnosť, kde bolo odberné miesto, bola predmetom protiprávneho konania, nakoľko svoje tvrdenia žalovaná nepreukázala dôkazmi. Vzhľadom k uvedenému súd zaviazal žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy 1 381,40 eur titulom neoprávneného odberu. Keďže sa žalovaná so zaplatením dlhu dostala do omeškania, súd prvej inštancie zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo žalovanej sumy 1381,40 eur od 28.02.2011 do zaplatenia.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V konaní úspešnému

žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. S tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP. Mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že sa dopustila vo vzťahu k žalobcovi neoprávneného odberu elektrickej energie z odberného miesta H. X. X Y. L.. Žalobca nepredložil priamy dôkaz preukazujúci skutočnosť, že ona užívala dotknuté odberné miesto a že ona sa dopustila neoprávneného odberu elektrickej energie. Namietla právnu relevanciu tvrdení žalobcu, že neoprávnený odber bol potvrdené jej údajnými susedmi, keďže žalobca nešpecifikoval o aké osoby sa má konkrétne jednať. I za predpokladu, keby skutočne odberné miesto užívala (čo vylučuje) mala za to, že nebol preukázaný zodpovednostný vzťah jej osoby vo vzťahu k žalobcovi, vznik škody, ako aj príčinná súvislosť medzi prípadne preukázanou škodou a jej údajným protiprávnym konaním. Namietala aj výpočet výšky škody, majúc za to, že je nesprávny, a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 668/15. Uviedla, že žalobcom uplatňovaný nárok je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku (§ 265 Obchodný zákonník) nakoľko si uplatňuje súdnou cestou peňažné plnenie, za ktoré nebolo z jeho strany poskytnuté protiplnenie a ním uplatňované peňažné plnenie nemá relevantný právny titul, v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie NS ČR, č.k. 29 Cdo/359/2007 zo dňa 20.01.2009. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol bez jej prítomnosti, nakoľko jej právny zástupca navrhol jej výsluch. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akých konkrétnych dôvodov nevykonal dôkaz - výsluch jej osoby. Napriek tomu, že sa jednalo o skutkovú vec, pojednávanie neodročil. V prípade, ak by ju súd vypočul, rozhodol by v jej prospech. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala i za zmatečné, nakoľko z neho nie je zrejmé, čo bolo podkladom tohto rozhodnutia a na základe akých skutkových okolností súd rozhodol. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že v konaní preukázal užívanie odberného miesta žalovanou v čase od 28.10.2010 do 27.04.2011. Predložil výstup u evidencie obyvateľov z ktorého vyplýva, že žalovaná bola posledným riadnym odberateľom na odbernom mieste, avšak v dôsledku skončenia zmluvy o dodávke bol jej odber elektriny v čase od 28.10.2010 do 27.04.2011 neoprávnený. Okrem iného svoj nárok preukazoval aj Protokolom o zistení neoprávneného odberu, z ktorého vyplýva, že susedia žalovanej túto informáciu potvrdili kontrolórom vykonávajúcim kontrolu v deň zistenia neoprávneného odberu elektriny dňa 27.01.2011 (správne malo byť uvedené 27.04.2011, pozn. odvolacieho súdu). Na pojednávaní dňa 28.02.2018 predložil aj snímku z Google mapy, podľa ktorej žalovaná v čase trvania neoprávneného odberu elektriny na odbernom mieste vykonávala činnosť kaderníctvo - manikúra - líčenie. Predložil tak dôkazy preukazujúce zodpovednosť žalovanej za spôsobenú škodu. Žalovaná ním uvádzané skutkové tvrdenia nepoprela a na pojednávaní dňa 28.02.2018 potvrdila, že sa z odberného miesta odsťahovala až niekedy v máji až júni 2011, čo v plnom rozsahu korešponduje s jeho skutkovými tvrdeniami. Výšku škody spôsobenú neoprávneným odberom elektriny žalovanou vyčíslil v súlade so zákonom o energetike a príslušnou vyhláškou, čo je v súlade s rozhodovacou činnosťou dovolacieho súdu. Pri výpočte škody vychádzal z údajov skutočnej spotreby zachytenej odpočtami predmetného elektromera, podľa ktorých ku dňu začatia neoprávneného odberu bol zistený stav číselníka vo výške 10.377 kWh a v deň zistenia neoprávneného odberu dňa 23.01.2013 (správne malo byť uvedené 27.04.2011, pozn. odvolacieho súdu) bol stav číselníka 19.282 kWh, celková spotreba elektriny žalovanou v čase neoprávneného odberu tak bola 8.905 kWh. Zistená spotreba elektriny bola v súlade s vyhláškou vynásobená príslušnou cenníkovou cenou elektrickej energie platnou v čase trvania neoprávneného odberu a k tejto škode boli pripočítané náklady spojené so zistením a odstránením neoprávneného odberu podľa vyhlášky a daň z pridanej hodnoty. Celková výška škody tak predstavuje sumu 1381,40 eur (1179,63 eur + 56,02 eur + 145,75 eur). Vo vzťahu k námietke odvolateľky, že postupoval v rozpore s poctivým obchodným stykom uviedol, že so žalovanou nemal uzavretú zmluvu, ktorá by bola predmetom konania a nárok mu vznikol porušením ust. zákona č. 655/2004 Z.z.. Poukázal na to, že žalovaná bola počas konania pasívna a nenavrhol prakticky žiadne dôkazy. Žalovaná neospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní dňa 28.02.2018. I keď právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 28.02.2018 navrhla dôkaz výsluchom žalovanej, od roku 2013 nezabezpečila žiadne relevantné vyjadrenie žalovanej. Navyše právny zástupca žalovanej konal v jej mene. Súd prvej inštancie tak vyhodnotil situácie správne, keď vzhľadnuc na pasivitu žalovanej a zásadu hospodárnosti konania nevykonal výsluch žalovanej. Ako nedôvodnú posúdil aj námietku žalovanej o

nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom k uvedenému žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.) o podanom odvolaní rozhodoval bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

8. Odvolací súd preskúmavajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie v medziach odvolateľom uplatnených odvolacích dôvodov upriamuje pozornosť na to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. Preto odvolateľkou namietané nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia má právo doplniť a vysvetliť v odôvodnení tohto odvolacieho rozhodnutia.

9. Vo vzťahu k odvolateľkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., odvolací súd uvádza. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

10. V podanom odvolaní odvolateľka uplatnila aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. (že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.) Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Vychádzajúc z toho, že predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu vznikla neoprávneným odberom elektrickej energie považuje odvolací súd za potrebné upriamiť pozornosť na právne záväzný názor prezentovaný v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky z 09.03.2021 č. k. III. ÚS 114/2020-81: „Právny vzťah medzi žalobcom ako prevádzkovateľom distribučnej siete (ďalej len „PDS“) a žalovanou je vzťahom občianskoprávnym, a to bez ohľadu na to, či je medzi nimi uzatvorená zmluva, tento vzťah je primárne regulovaný zákonom o energetike, pretože Občiansky zákonník je lex generalis pre celú súkromnoprávnu sféru vôbec, ktorý upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb (§ 1 ods. 2 O. z.), vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou je vzťahom majetkovým (predmetom je peňažné plnenie z titulu náhrady škody) a v tomto vzťahu majú tieto subjekty navzájom rovné postavenie (§ 2 ods. 2 <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>O.z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>). Rovnosť sa prejavuje v nemožnosti nanútiť druhej strane povinnosť jednostranným úkonom, a zároveň v nemožnosti autoritatívneho vynútenia splnenia povinnosti druhého účastníka bez toho, aby sa príp. oprávnený účastník obrátil na príslušný orgán (napr. súd) so žiadosťou o poskytnutie ochrany jeho tvrdeného ohrozeného alebo porušeného práva, v konaní pred ktorým majú obaja účastníci rovné postavenie. Pre koncepciu jednotlivých inštitútov (vrátane

inštitútu náhrady škody), ktoré sú prípadne čiastočne upravené aj v osobitných predpisoch (vrátane aj zákona o energetike), platí, že sa subsidiárne použijú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> Nevylučuje to ani povaha zákona o energetike ako verejnoprávneho predpisu. Inštitút náhrady škody je pritom všeobecne postavený na princípe zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením povinnosti aspoň z nedbanlivosti podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>, teda tzv. subjektívnej zodpovednosti. Pokiaľ nie je možné dospieť k záveru o tom, že by v danom prípade malo ísť o osobitný typ zodpovednosti za škodu, pôjde o všeobecnú zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti, ktorá je vybudovaná na princípe subjektívnej zodpovednosti, t. j. zodpovednosti za zavinenie, teda aspoň za nedbanlivosť, ktorá sa prezumuje (§ 420 ods. 3 <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>), pri ktorej má zodpovedný subjekt možnosť sa spod zodpovednosti vyviniť. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné posudzovať zodpovednosť za neoprávnený odber elektriny podľa § 39 zákona č. 656/2004 Z.z.. Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z., neoprávneným odberom elektriny je odber a) bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore s uzavretou zmluvou o 1. pripojení k prenosovej sústave alebo o pripojení k distribučnej sústave, 2. dodávke elektriny, 3. zúčtovaní odchýlky účastníka trhu, 4. prenesení zodpovednosti za odchýlku účastníka trhu na subjekt zúčtovania, alebo 5. distribúciu elektriny, b) bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny, c) meraný meracím zariadením, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy, alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Pri neoprávnenom odbere je ten, kto elektrinu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, ktorý ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. Vo všetkých týchto prípadoch teda odberateľ porušuje svoje povinnosti, resp. je si vedomý okolností, pre ktoré je jeho odber elektriny neoprávnený, prečo je spravodlivé od neho požadovať náhradu škody. V danom prípade podľa odvolacieho súdu ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny, preto nie je dôvodné skúmať prípadné zavinenie žalovaného. Predpokladom vzniku nároku na náhradu škody je okrem protiprávneho úkonu (odber elektriny bez platnej zmluvy) a vzniknutej škody (neoprávnený odber zistený žalobcom), aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou, ktoré boli zo strany žalobcu aj preukázané, a to Protokolom o zistení neoprávneného odberu zo dňa 27.04.2011, obrazovou dokumentáciou neoprávneného odberu, výsledkom odpočtu elektromera, výpočtom výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, informáciou o integrovanej cene platnej pre obdobie od 01.01.2010, informáciou o integrovanej cene platnej pre obdobie od 01.01.2011, nákladmi spojenými so zistením neoprávneného odberu za rok 2011. Pričom bolo na žalovanej tieto skutočnosti vyvracať (najmä preukazovať, že k neoprávnenému odberu nedošlo), resp. preukazovať alebo podieľať sa na zisťovaní toho, k akej skutočnej škode došlo. Žalovaná okrem toho, že uviedla, že si nie je vedomá neoprávneného odberu elektrickej energie, nijakým spôsobom nevylúčila, že predmetnú nehnuteľnosť v danom čase neužívala. Naopak z vyjadrenia jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 28.02.2018 vyplýva, že z uvedeného odberného miesta sa žalovaná odsťahovala v roku 2011, približne v máji alebo júni 2011. Vzhľadom na okolnosti danej veci, konkrétne to, že v danej nehnuteľnosti existovalo odberné miesto, ktorého posledným zmluvným odberateľom bola žalovaná, z uvedeného odberného miesta bola elektrická energia odoberaná, v danom čase sa v predmetnej nehnuteľnosti nachádzala žalovaná, vychádzajúc z princípu objektívnej zodpovednosti, možno ustáliť, že žalovaná objektívne zodpovedá za vzniknutú škodu.

12. K odvolacej námietke odvolateľky týkajúcej sa spôsobu výpočtu škody, odvolací súd nepovažoval dôvody žalovanej za správne a spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozsudku. 154/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 1 ods. 1 škoda spôsobená neoprávneným odberom elektriny sa vypočíta vynásobením celkovej spotreby elektriny určenej podľa odseku 2 cenou uvedenou v zmluve o dodávke elektriny vrátane poplatkov súvisiacich s dodávkou elektriny. Ak ide o neoprávnený odber elektriny bez uzavretej zmluvy, výška škody sa vypočíta vynásobením celkovej spotreby elektriny príslušnou cenou, ktorá je a) v prípade neoprávneného odberu pre domácnosti cenníkovou cenou v najvyššej tarife, b) v ďalších prípadoch neoprávneného odberu v najvyššej jednotkovej cene systémovej odchýlky, ktorá vznikla počas trvania neoprávneného odberu, a regulovaných poplatkov súvisiacich s dodávkou elektriny. Podľa ods. 2 celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odberu elektriny sa vypočíta vynásobením dennej spotreby

neoprávnene odobratej elektriny (ďalej len "denná spotreba") zistenej podľa odsekov 3 a 4 počtom dní, počas ktorých neoprávnený odber elektriny trval. Ak nemožno zistiť čas trvania neoprávneného odberu elektriny, účtuje sa neoprávnený odber elektriny odo dňa nasledujúceho po vykonaní posledného odpočtu určeného meradla alebo po vykonaní kontroly odberného elektrického zariadenia, alebo od výmeny, alebo odobratia určeného meradla, alebo od doby ukončenia montáže odberného elektrického zariadenia, ktorým bol neoprávnený odber elektriny uskutočnený, najdlhšie za obdobie posledných šiestich mesiacov. Podľa ods. 3 denná spotreba pri neoprávnenom odbere elektriny, ak odberné elektrické zariadenie je pripojené na prenosovú sústavu alebo distribučnú sústavu o napätí medzi fázami nad 52 kV, a pri neoprávnenom odbere elektriny, ak odberné elektrické zariadenie je pripojené na distribučnú sústavu o napätí medzi fázami od 1 kV do 52 kV, sa vypočíta tak, že a) menovité výkony všetkých transformátorov odberateľa určených na priamy odber elektriny sa vynásobia dobou využitia počas 16 hodín denne, ak nebola zistená dlhšia doba využitia, b) na výpočet sa použije hodnota účinníka rovnajúca sa jednej, c) za odber elektrického výkonu (namerané štvrťhodinové maximum elektrického príkonu) sa považuje rezervovaný výkon; ak nebol dohodnutý, považuje sa za rezervovaný výkon súčet menovitých výkonov všetkých transformátorov, d) za dohodnutý rezervovaný výkon sa považuje hodnota nula kW. Podľa ods. 4 denná spotreba pri neoprávnenom odbere elektriny, ak odberné elektrické zariadenie je pripojené na distribučnú sústavu o napätí medzi fázami do 1 kV, sa vypočíta tak, že a) ak pred meracím zariadením nie je hlavný istiaci prvok, vynásobí sa súčet menovitých príkonov všetkých zistených pripojených spotrebičov dĺžkou využitia 12 hodín za deň, ak nebola zistená denná doba využitia dlhšia, b) na výpočet sa použije menovitá hodnota hlavného istiaceho prvku pred bodom pripojenia neoprávneného odberu a časové využitie 12 hodín za deň, ak nebola zistená denná doba využitia dlhšia; pri výpočte škody spôsobenej neoprávneným odberom podľa hlavného istiaceho prvku sa zohľadňuje, či je neoprávnený odber uskutočňovaný z jednej, alebo z viacerých fáz, c) ak sa menovitý príkon nedá zistiť, vychádza sa z praktickej zaťažiteľnosti odberného elektrického zariadenia, na ktoré je príslušné odberné elektrické zariadenie pripojené. Podľa ods. 5 vypočítaná škoda sa zvýši o náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny. Škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny v prejednávanej veci vypočítal žalobca nasledovným spôsobom - hodnota istiaceho prvku, nameraná hodnota prúdu je 20 A, denná spotreba je 48,930 KWh, trvanie odberu od 28.10.2010 do 27.04.2011 t.j. 182 dní, celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odberu je 8905 KWh, celková spotreba 1179,63 eur, náklady spojené so zistením neoprávneného odberu sú 56,02 eur, náklady na výmenu meracieho zariadenia 0 eur, DPH z nákupnej ceny elektriny 145,75 eur, celková škoda spôsobená neoprávneným odberom predstavuje 1381,40 eur.

13. Vo vzťahu k námietke odvolateľky, že konanie žalobcu je konaním proti zásadám poctivého obchodného styku je potrebné uviesť, že podľa názoru odvolacieho súdu bez zmluvy nemohol medzi žalobcom a žalovanou vzniknúť spotrebiteľský vzťah, založený na rozličnom postavení dodávateľa, ako osoby, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy, koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľa, ako osoby, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy, nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ak majú mať obe strany sporu zaručený rovnaký obsah a rovnakú ochranu, tak žalobca má právo nebyť majetkovo poškodený (v dôsledku neoprávneného odberu elektriny) a na strane druhej má žalovaná ako odberateľa právo byť chránená proti úbytku majetku (t. j. byť zodpovedným za škodu len tam, kde to zákon predvída), preto nesmie ochrana poskytovaná jednému subjektu vlastníckeho práva byť v nepomere k možnostiam ochrany, ktoré má druhý subjekt. Vzhľadom na uvedené nemožno prijať argumentáciu žalovanej, že žalobcom uplatnený nárok je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

14. K odvolateľkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) C.s.p.) a súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., tým, že súd prvej inštancie vec prejednal v jej neprítomnosti, odvolací súd uvádza nasledovné.

15. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 C.s.p. ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch.

16. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v spore bola žalovaná zastúpená právnym zástupcom H.. U.. Z. Š. F., ktorej udelila plnú moc dňa na zastupovanie v konaní. Súd prvej inštancie s

právnym zástupcom žalovanej vo veci konal a riadne mu zasielal vyjadrenia žalobcu, tak aby sa s nimi prostredníctvom právneho zástupcu mohla žalovaná oboznámiť. Súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 28.02.2018, predvolanie na pojednávanie účinne doručil tak žalovanej ako aj jej právnomu zástupcovi. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 31.01.2018, žalovaná neúčast' na pojednávaní neospravedlnila. Žalovanej bolo spolu s predvolaním na pojednávanie nariadené na deň 28.02.2018 doručené aj poučenie o procesných právach a povinnostiach účastníka konania, a to i poučenie podľa ust. § 183 CSP. Vzhľadom k uvedenému ako i s prihliadnutím na skutočnosť, že v konaní bola žalovaná zastúpená právnym zástupcom, postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci konal v neprítomnosti žalovanej bol plne v súlade s ust. § 180 CSP. Nemožno opomenúť i skutočnosť, že s konaním v neprítomnosti žalovanej vyjadrila súhlas aj jej právna zástupkyňa. Z uvedeného je zrejmým, že súd prvej inštancie pri prejednaní veci postupoval v súlade s procesnými ustanoveniami. Nedôvodnosť argumentácie žalovanej podporuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. júla 2012, sp. zn. 4 Cdo 211/2011, z ktorého vyplýva, že nakoľko bola žalovaná v konaní zastúpená advokátom a tento sa zúčastnil všetkých pojednávaní a mal oprávnenie na všetky procesné úkony, ktoré môže robiť účastník a to bez obmedzenia, bol v mene žalovanej teda oprávnený aj k tomu, aby interaktívne reagoval na momentálne vzniknutú situáciu v rámci súdneho konania. Vychádzajúc z uvedeného možno prijať záver, že postupom súdu prvej inštancie nebola odňatá žalovanej možnosť konať pred súdom a jej námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

17. Vo vzťahu k námietkam odvolateľky, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p.) a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g) C.s.p.), dôvodiac tým, že súd prvej inštancie odmietol vykonať ňou navrhnuté dôkazy, odvolací súd uvádza.

18. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

19. Odvolací súd uvádza, že súd rozhoduje o tom, ktoré dôkazy vykoná, pričom nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy (§ 185 ods. 1 CSP). Naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu žalovaná odôvodnila tým, že ju súd prvej inštancie vo veci nevypočul. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že výsluch strany je len podporným dôkazom. Ust. § 195 ods. 1 CSP priamo uvádza, že výsluch strany sa vykoná vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak. Povinnosť uskutočniť výsluch strany civilného sporu nie je absolútna. Ak súd nevykoná dôkaz výsluchom sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces (R 21/2017). Vychádzajúc z toho, že žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdila, že predmetná nehnuteľnosť mala byť zneužitá na kúpu a predaj osobami, ktoré sú trestne stíhané, preukázanie tvrdenej skutočnosti bolo možné iným spôsobom. Pričom povinnosť vyjadrovať sa v konaní vo veci a k vykonaným dôkazom mohla žalovaná vykonávať prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Nakoľko žalovaná v konaní napriek tomu, že namietala dôvodnosť nároku žalobcu nepredložila dôkazy preukazujúce svoje tvrdenia ani nenavrhol vykonanie dôkazov, nie je zrejmým, ako by vo veci prispel výsluch žalovanej, súc zastúpenej v konaní právnym zástupcom. Zásadným sa javí i skutočnosť, že súd sa s návrhom právnej zástupkyne žalovanej - návrhom na výsluch žalovanej, v konaní vysporiadal na pojednávaní dňa 28.02.2018, kedy uviedol, že vykonanie uvedeného dôkazu nepovažoval za podstatné pre vec samu, majúc za to, že nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou nie je postupom, ktorým súd odníma procesnej strane možnosť konať pred súdom. S rozhodnutím nevykonať ďalšie dôkazy ako i s odôvodnením tohto rozhodnutia odvolací súd súhlasí. Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby súd vykonal všetky ňou navrhnuté dôkazy, a aby sa stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana v spore úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami.

20. V podanom odvolaní odvolateľka uplatnila aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. majúc za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu

bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Preskúmaním napadnutého rozhodnutia nemal odvolací súd za preukázané naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu.

21. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľky odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľky odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil, že odvolacia argumentácia odvolateľky je nedôvodnou, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie), ako vecne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. vychádzajú z toho, že v odvolacom konaní mal v plnom rozsahu úspech žalobca, preto o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že priznal úspešnému žalobcovi voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).